

F. t. rigsdagsbesl. vedr. forbedring af såredes vilkår, beh. af krigsfanger m. v.

holdelsesmagtens væbnede styrker med hensyn til den særlige forseelse, for hvilken krigsfangen tiltales.

Under ingen omstændigheder kan en krigsfange stilles for nogen som helst domstol, som ikke er almindeligt anerkendt som frembydende de nødvendige garantier for uafhængighed og upartiskhed, og i særdeleshed ikke hvis vedkommende ret ikke tilstår tiltalte de i artikel 105 omhandlede rettigheder og midler til forsvar.

ARTIKEL 85

Krigsfanger, mod hvem der i henhold til tilbageholdelsesmagtens love rettes forfølgning i anledning af handlinger begået før tilfangetagelsen, skal, selvom de dømmes, fortsat nyde godt af nærværende konventions bestemmelser.

ARTIKEL 86

Ingen krigsfange kan straffes mere end een gang for samme handling eller på grundlag af samme anklage.

ARTIKEL 87

Tilbageholdelsesmagtens militære myndigheder og domstole kan ikke idømme krigsfanger andre straffe end sådanne, der hjemles med hensyn til medlemmer af nævnte magts væbnede styrker, som har begået de samme handlinger.

Tilbageholdelsesmagtens domstole eller myndigheder bør ved straffens fastsættelse i videst mulig udstrækning tage i betragtning, at tiltalte ikke er statsborger i tilbageholdelsesstaten og derfor ikke bundet af nogen troskabspligt, og at han befinder sig i dens magt som følge af forhold, der ikke beror på hans vilje. De nævnte domstole og myndigheder skal frit kunne nedsætte den straf, der er foreskrevet for den overtrædelse, for hvilken krigsfangen er tiltalt, og er derfor ikke forpligtet til at overholde den foreskrevne minimumsstraf.

Kollektiv straf for individuelle handlinger, legemlige afstraffelser,